

СТРАНА ВТОРА.

Ъправа.

§ 61. Ъправа са нарича въ грамма-
тиктѣ рѣдѣтъ, на когото гвѣждамы дѣ-
мытѣ, за да изабвѣямы свѣршено раз-
мѣтъ си, кога говоримъ или пишѣмъ.

§ 62. Всякоа рѣчь, дѣто е отъ нѣ-
колко дѣми и може да са раздѣе, има
си нѣкаквѣ сѣдѣѣ на нашѣтъ дѣмъ; как-
то: Орелѣтъ е птица; Адамъ былѣ
чловѣкъ. Златото не е легко. Съ тѣ
приличы са извѣсти, какво мы сѣдимъ
заради нѣщата; Орелъ, Адамъ, Зла-
то, сирѣчь придавамы имъ въ дѣмѣтъ си
или отнимамы отъ тѣхъ нѣкаквѣ как-
бинѣ (птица, чловѣкъ, легко).

§ 63. Сѣдѣбата, коато са изабвѣя съ
дѣмы, выкаса предложѣнѣ.

§ 64. Предложѣнѣто е отъ три кѣса:
отъ подлежаще, сказуемо и свѣр-
званѣ.

1) Подлежащѣто е нѣщото, за кое-
то са говори въ предложѣнѣто: орелъ,
Адамъ, злато.